

"הַשְׁרַח הַחֲלָבִי" לַתּוֹרָה

תרגום התורה לערבית-יהודית שבפי יהודי ארם-צובא (חלב)

ספר ויקרא
פרשת קדושים

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)
תל-אביב תשס"ו - 2005

© כל הזכויות שמורות למרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב) המבקש לצטט מהספר

רשאי לעשות כן, בתנאי שיציין את שם הספר, ואת שם המוסד שהוציאו לאור:

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב)

אשר ישבתם-בה לא תעשו
 וכמעשה ארץ-כנען אשר אני
 מביא אתכם שמה לא תעשו
 ובחקתיהם לא תלכו: את-
 משפטי תעשו ואת-חקתי
 תשמרו ללכת בהם אני יהוה
 ה אלהיכם: ושמרתם את-חקתי
 ואת-משפטי אשר יעשה
 אתם האדם וחי בהם אני
 יהוה:

שוישי

איש איש אל-כל-שאר
 בשרו לא תקרבו לגלות ערוה
 אני יהוה:
 ערות אביו וערות אמו
 לא תגלה אמה הוא לא תגלה
 ערותה:
 ערות אשת-אביו לא
 תגלה ערות אביו הוא:
 ערות אחותו בת-אביו
 או בת-אמה מולדת בית או
 מולדת חוץ לא תגלה ערותו:
 ערות בת-בנה או בת-
 בנה לא תגלה ערותו כי
 ערותה הנה:
 ערות בת-אשת אביו
 מולדת אביו אחותה הוא לא
 תגלה ערותה:
 ערות אחות-אביו לא
 תגלה שאר אביו הוא:
 ערות אחות-אמה לא

תגלה כי-שאר אמה הוא:
 יד ערות אחי-אביו לא
 תגלה אל-אשתו לא תקרב
 דדתה הוא:
 טו ערות פלגה לא תגלה
 אשת בנה הוא לא תגלה
 ערותה:
 טז ערות אשת-אחיו לא
 תגלה ערות אחיו הוא:
 יז ערות אשה ובתה לא
 תגלה את-בת-בנה ואת-בת-
 בנה לא תקח לגלות ערותה
 יח שארה הנה זמה הוא: ואשה
 אל-אחותה לא תקח לצרר
 לגלות ערותה עליה בחייה:
 יט ואל-אשה בנות טמאתה לא
 כ תקרב לגלות ערותה: ואל-
 אשת עמיתך לא-תתן שכבתך
 כא לזרע לטמאה-בה: ומזרעה
 לא-תתן להעביר למלך ולא
 שביעי (רביעי)
 כב תחלל את-שם אלהיו אני
 יהוה: ואת-זכר לא תשכב
 משכבי אשה תועבה הוא:
 כג ובכל-בהמה לא-תתן שכבתך
 לטמאה-בה ואשה לא-תעמד
 לפני בהמה לדבעה תבל הוא:
 כד אל-טמאאו בכל-אלה כי
 בכל-אלה נטמאו הגוים
 אשר-אני משלח מפניכם:
 כה וטמא הארץ ואפקד עונה

עליה ותקא הארץ את-
 ט וישיבה: ושמרתם אתם את-
 חקתי ואת-משפטי ולא תעשו
 מכל התועבת האלה האזרח
 כז והגר הגר בתוכם: כי את-
 כל-התועבת האל עשו אנשי-
 הארץ אשר לפניכם וטמא
 מפטיר
 כח הארץ: ולא-תקיא הארץ
 אתכם בטמאכם אתה כאשר
 קאה את-הגוי אשר לפניכם:
 כט כי כל-אשר יעשה מכל
 התועבת האלה ונכרתו
 הנפשות העשות מקרב עמם:
 ל ושמרתם את-משמרתיו לבלתי
 עשות מחקות התועבת אשר
 נעשו לפניכם ולא טמאו
 בהם אני יהוה אלהיכם:
 קדשים
 יטא וידבר יהוה אל-משה לאמר: ס
 ב דבר אל-כל-עדת בני-ישראל
 ואמרת אלהם קדשים תהיו
 כי קדוש אני יהוה אלהיכם:
 ג איש אמו ואביו תיראו ואת-
 שבתתי תשמרו אני יהוה
 ד אלהיכם: אל-תפנו אל-
 האלילים ואלהי מסכה לא
 תעשו לכם אני יהוה אלהיכם:
 ה* וכי תזבחון זבח שלמים ליהוה
 ו לרצונכם תזבחהו: ביום זבחכם
 יאכל וממחרת והנותר עד-יום

לפתווית למעבוד אלנאר ולם תבאריל אלא איסים אלהך
אנא אללה: 22. ואת - ומע דכר לם תטגיע מטגעת
אמרה כריהא היא: 23. ובכל - ופי גמיע בהימיה לם
תגעל טגיעתך לתתנגס פיהא ואמרה לם תקאף קדאם
בהימיה ליתטגיעהא תכרבוט הוא: 24. אל - לא תתנגסו
פי גמיע הדולי אין פי גמיע הדולי אתנגסו אלשיעוב אלדי
אנא באעית מן קדמכון: 25. ותטמא - ותנגסית אלארץ
וסתפקדת דנבהא עליהא וסתפרגית אלארץ אל סיכנהא:
26. ושמרתם - ותחפצו אתנו אלא רסומאתי ואלא
אחכאמי ולם תצנעו מן גמיע אלכריהאת הדולי אלמאלך
ואלגאריב סאכין פי מבינכון: 27. כי - אין אלא גמיע
כריהאת הדולי צינעו ארגאל אלארץ אלדי קדמכון
ותנגסית אלארץ: 28. ולא - ולם תסתפריג אלארץ ליכון
פיתניגסכון ליהא כאלדי סתפרגית אלא אלשיעוב אלדי
קדמכון: 29. כי - אין גמיע אלדי יצנע מן גמיע
אלכריהאת הדולי וינקטעו אלנפוס אלסנעאת מן מא בין
קומין: 30. ושמרתם - ותחפצו אלא מחפצתי ליליס יצנעו
מן רסומאת אלכריהאת אלדי אנצנעו קדמכון ולם תתנגסו
פיהון אנא אללה אלהכון:

יט

1. וידבר - וכלאם אללה אלא מוסה קאילא: 2. דבר - קדשים
כאלים אלא גמיע גומעית בנין ישראיל ותקול אליהון
מקדסין אתכונו אין מקדאס אנא אללה אלהכון: 3. איש
- רגול מן אימו ומן אבו תכאפו ואלא אייאם אסבותי
תחפצו אנא אללה אלהכון: 4. אל - לא תלתפתו אלא
אלמעבודת ומעבוד מסבוכא לם תצנעו ליכון אנא אללה
אלהכון: 5. וכי - ואין תדבחו דבח אסלאיים קדאם אללה
לרצאכון תדבחו: 6. ביום - פי יום תדבחתכון יתאכל ומן

פיהא לם תצנעו וכי צנעית ארץ כנען אלדי אנא מגיב ליכון
תם לם תצנעו ופירסומתהון לם תמצו: 4. את - אלא
אחכאמי תצנעו ואלא רסומאתי תחפצו לתמצו פיהון אנא
אללה אלהכון: 5. ושמרתם - ותחפצו אלא רסומאתי
ואלא אחכאמי אלדי יצנע ליהון אלאנסאן ויעיש פיהון אנא
אללה: 6. איש - רגול רגול אלא גמיע קראייב לחמו לא
תקרבו לתכשפו סוויה אנא אללה: 7. ערות - סווית אבון
וסווית אימך לם תכשיף אמך היא לם תכשיף סוותהא:
8. ערות - סווית זוגית אבון לם תכשיף סווית אבון היא:
9. ערות - סווית אכתך בינית אבון או בינית אימך
מוולודיה מן אבון מן אמרא אכרא או מוולודיה מן אימך
מן רגול אכיר לם תכשיף סוותהון: 10. ערות - סווית
בינית בנך או בינית בינתך לם תכשיף סוותהון אין סוותך
הינין: 11. ערות - סווית בינית סוגית אבון מוולודיה מן
אבון אכתך היא לם תכשיף סוותהא: 12. ערות - סווית
איכית אבון לם תכשיף קראייב אבון היא: 13. ערות -
סווית איכית אימך לם תכשיף אין קראייב אימך היא:
14. ערות - סווית אכז אבון לם תכשיף אלא זוגתו לם
תקרב עמתך היא: 15. ערות - סווית כנתך לם תכשיף
זוגית איבנך היא לם תכשיף סוותהא: 16. ערות - סווית
זוגית אבון לם תכשיף סווית אבון היא: 17. ערות -
סווית אמרה ובנתה לם תכשיף אלא בינית איבנהא ואלא
בינית בינתהא לם תאכוד לתכשיף סוותהא קראייבין הינין
פחש היא: 18. ואשה - ואמרה אלא אכתהא לם תאכוד
ליצירא לתכשיף סוותהא עליהא פי חייתהא: 19. ואל -
ואילא אמרה פי חידית נגסתהא לם תקרב לתכשיף
סוותהא: 20. ואל - ואילא זוגית רפיקך לם תגעל טגיעתך
לל נסל לתתנגס פיהא: 21. ומזרעך - ומן נסלך לם תגעל

יח

6. שאר בשרו - קרובי בשרו, וכן ב. ג. קריב בדנו - קרובי גופו קראייבו
- קרוביו. 9. מולדת בית וגו' - נולדה מאביך מאישה אחרת או נולדה
מאמך מאיש אחר, וכן ב. כת"א. גר תרגמו טילולית: מוולידת בית או
מוולידת ברא. 12. שאר - קרוב, וכן בגד. 14. דדתך - וכן ד. ב. מרת
עמך - אשת דודך. ג. עמתאך או מרת עמאך - דודתך (אחות אביך) או
אשת דודך. 17. זמה - וכן בגד, וכולם כתרנום רס"ג: פאחשה.
18. לצרר - וכן גד. ב. ליתצאייך - להציק. 23. לרבעה - לשכב עמה,

וכן בד. ג. לתרבעהא או ליתגמעהא - נרדפים. תכל - ערבוך הוא, וכן ב.
ד. כלט. ג. זניה או כלט, אתכורכוט = זונה או ערבוך, כלילה, וכולם כפירוש
רש"י: לשון קדש וערוה ונאוף... דבר אחר. תכל הוא, לשון כלילה יערבוך
זרע אדם זרע בחמה. 29. הנפשות - וכן ב. ד. אלארוואח - נרדפים.
30. עשות - יעשו.

יט

3. שבתתי - ימי שבתותיי, כת"א (ימי שביא דילי). בד. סבותי.
4. האילים - וכן ג. ב. אילא אלאננם - הפסילים. ד. אלא אלאשת -

ז השלישי באש ישרף: ואם
האכל ואכל ביום השלישי
ח פגול הוא לא ירצה: ואכליו
עונו ישא כי את קדש יהוה
חלל ונכרתה הנפש ההוא
ט מעמיה: ובקצרכם את קציר
ארצכם לא תכלה פאת שדה
לקצור ולקט קצירך לא תלקט:
י וכרמך לא תעולל ופרט כרמך
לא תלקט לעני ולגר תעזב
יא * אתם אני יהוה אלהיכם: לא
תגנבו ולא תכחשו ולא-
יב תשקרו איש בעמיתו: ולא-
תשבעו בשמי לשקר וחללת
את שם אלהיך אני יהוה:
יג לא תעשק את רעה ולא תגזל
לא תלין פעלת שכיר אתך
יד עד בקר: לא תקלל חרש
ולפני עור לא תתן מכשל
טו (חמישי)
ויראת מאלהיך אני יהוה: לא-
תעשו עול במשפט לא תשא
פני דל ולא תהדר פני גדול
טז בצדק תשפט עמיתך: לא-
תלך רכיל בעמך לא תעמד
ז על דם רעה אני יהוה: לא-
תשנא את אחיך בלבבך הוכח
תוכיח את עמיתך ולא תשא
ח עליו חטא: לא תקם ולא-
תטור את בני עמך ואהבת
ט לרעה כמוך אני יהוה: את-

חקתי תשמרו בהמתך לא-
תרביע כלאים שדה לא תזרע
כלאים ובגר כלאים שעטנו
כ לא יעלה עליך: ואיש כי-
ישכב את אשה שכבת זרע
והוא שפחה נחרפת לאיש
והפדה לא נפדתה או חפשה
לא נתן לה בקרת תהיה לא
כא יומתו כי לא חפשה: והביא
את אשמו ליהוה אל פתח
כב אהל מועד איל אשם: וכפר
עליו הכהן באיל האשם לפני
יהוה על חטאתו אשר חטא
ונסלח לו מחטאתו אשר
חטא:

כג וכי תבאו אל הארץ ונטעתם
כל עץ מאכל וערלתם ערלתו
את פריו שלש שנים יהיה
כד לכם ערלים לא יאכל: ובשנה
הרביעית יהיה כל פרי קדש
כה הלולים ליהוה: ובשנה
החמישית תאכלו את פריו
להוסיף לכם תבואתו אני
ט יהוה אלהיכם: לא תאכלו על-
הדם לא תנחשו ולא תעוננו:
כז לא תקפו פאת ראשכם ולא
כח תשחית את פאת זקנה: ושרט
לנפש לא תתנו בבשרכם
וכתבת קעקע לא תתנו בכם

שלישי

כג

כד

כה

ט

כז

כח

כח

כח

כח

כח

כט אני יהוה: אל תחלל את בתיך
להזנותה ולא תזנה הארץ
ל ומלאה הארץ זמה: את-
שבתתי תשמרו ומקדשי
לא תיראו אני יהוה: אל תפנו
אל האבת ואל הידענים אל-
תבקשו לטמאה בהם אני
לב יהוה אלהיכם: מפני שיבה
תקום והדרת פני זקן ויראת
מאלהיך אני יהוה:
רביעי (שלישי)
לג וכי יגור אתך גר
לד בארצכם לא תונו אותו: כאזרח
מכם יהיה לכם הגר | הגר
אתכם ואהבת לו כמוך כי-
גרים הייתם בארץ מצרים
לה אני יהוה אלהיכם: לא תעשו
עול במשפט במדה במשקל
לו ובמשורה: מאזני צדק אבני-
צדק איפת צדק והין צדק
יהיה לכם אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ
לז מצרים: ושמרתם את כל-
חקתי ואת כל משפטי
ועשיתם אתם אני יהוה:
חמישי
כא וידבר יהוה אל משה לאמר:
ב ואל בני ישראל תאמר איש
איש מבני ישראל ומן הגר |
הגר בישראל אשר יתן מזרעו
למלך מות יומת עם הארץ

חמישי

כא

ב

ב

ב

ב

ב

תאני יום ואלביפעאל חיתא יום תאלית פיל נאר יחתידיק:
7. ואם - ואנכאן תכול יתאכל פי יום אלתאלית מכיס הוא
לם ירתיצי: 8. ואכליו - ואכלו דנכו יקבאל אין אלא
קדוס אללה בראל ותנקיטיע דאליך אלנפס מן קומהא:
9. ובקערבם - ופי חצידכון אלא חציד ארצכון לם תכאמיל
גאהית חקלתך לתחצוד ולקאטית חצידאך לם תלאקיס:
10. וכרמך לם תכאציל ופראטית כרמך לם תלאקיס לל
פקיר ולל גאריב תתרוך ליהון אנא אללה אלהכון:
11. לא - לם תסרקו ולם תנכרו ולם תגדבו רגול פי
רפיקו: 12. ולא - ולם תחלפו פי איסמי לל באטיל
ותבאדיל אלא איסים אלהך אנא אללה: 13. לא - לם
תצלום אלא רפיקך ולם תבלוס לם תבאיית פעלית
אלאיגיר ענך חיתא ציביה: 14. לא - לם תשתים
לסראש וקדם אעמיה לם תגעל מעתרא ותכאף מן אלהך
אנא אללה: 15. לא - לם תצנעו תערווג פיל חיכים לם
תכארים חצירת פקיר ולם תרחאם חצירת עצים פיל עדל
תסאריע רפיקך: 16. לא - לם תמצי עוואני פי קומך לם
תקאף עלא דם רפיקך אנא אללה: 17. לא - לם תבגוד
אלא אכוך פי קלבך תווביך תווביך אלא רפיקך ולם תקבל
עליה כטא: 18. לא - לם תסתנקים ולם תחפאץ עדוויה
מע בנין קומך ותחיב לרפיקך מתלך אנא אללה: 19. את
- אלא רסומאית תחפאצו בהמתך לם תראביע שכלין
חקלתך לם (תראביע) תזראע שכלין ותוב שכלין מכלוט לם
יסלאע עליך: 20. ואיש - ורגול אין יטאגיע מע אמרא
טגיעית נסל והיא גאריה נעתקית (מהיירה) לל רגול ופאדי
לם אנפאדית (ופך לם נפכית) או עתאק לם נעטא ליהא
אמאדביה (מפתשה) תכון לם ימותו אין לם אנעתקית:
21. והביא - ויגיב אלא אתאמו קדאם אללה אלא באב
כימית מיעאד כיביש אתם: 22. וכפר - ויגפיר עליה
אלכאדים פי כיביש אלאתם קדאם אללה עלא כטיתו אלדי

כטיי וינסיפיה לו מן כטיתו אלדי כטיי:
23. וכי - ואין תיגו אלא אלארץ ותנעבו גמיע סגאר
מאכול ותקלפו קלפתו אלא תמארו תלאת סנין יכון ליכון
מקלפין לם יתאכל: 24. ובשנה - ופי סנת רבעא יכון
גמיע תמארו קדוס שכרנאת קדאם אללה: 25. ובשנה -
ופי סנת אלכמסייה תאכלו אלא תמארו ליזיד ליכון מגלתו
אנא אללה אלהכון: 26. לא - לם תאכלו עלא אדם לם
תנגמו ולם תווקתו: 27. לא - לם תחווטו גאהית רוסכון
ולם תתליף אלא גאהית דקנך: 28. ושרט - וכימיס לינפס
לם תגעלו פי לחמכון וכתיביה חפר לם תגעלו פיכון אנא
אללה: 29. אל - לא תבאדיל אלא בנתך לתזניהא ולם
תיזני אלארץ ותתמלא אלארץ פחש: 30. את - אלא
אייאם סבותי תחפצו ומקדסי תכאפו אנא אללה: 31. אל
- לא תלתפתו אלא אלאובות ואלא אלידעונים לא תפתשו
לתנגסו פיהון אנא אללה אלהכון: 32. מפני - מן קידם
אלדי ביפהם פי שריעית אלרב תקום ותבהיג חצירת
כתייאר ותכאף מן אלהך אנא אללה: 33. וכי - ואין יסכון
מעך גאריב פי ארצכון לם תגבנו אלו: 34. באזרח - כי
מאלך מנכון יכון ליכון גאריב סאכין מעכון ותחיב לו
מתלאך אין גורבא כנתו פי ארץ מצר אנא אללה אלהכון:
35. לא - לם תצנעו תערווג פיל חיכים פיל קייאס פיל
מיזאן ופיל כיליה: 36. מאזני - מיזאן עדל אווזן עדל
כיליה עדל וקיעיט עדל יכון ליכון אנא אללה אלהכון
אלדי אכרגת ליכון מן ארץ מצר: 37. ושמרתם - ותחפצו
אלא גמיע רסומאית ואלא גמיע אחכאמי ותצנעו ליהון
אנא אללה:

ב

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 2. ואל -
ואילא בנין ישראל תקול רגול רגול מן בנין ישראל ומן
אלגאריב סאכין פי ישראל אלדי יגעל מן נסלו למעבוד

כמו ג, והשלישי פירושו משהררת. 27. תקפו - וכן ד. ב: תידוורו. ג:
תחווטו או תדוורו - מילים נרדפות. 28. לנפש - בנגד: לנפס מיית - לנפש
מת, כת"א (על מית). וכתבת קעקע - וכן ב, כתובת חריטה, כת"א (ורושמין
חריטין). ג: וכתובית רסם אלק - וכתובת ציור קעקוע. וכן ד: ורסם אלק.
31. אל האבת ואל הידענים - לא תרגם. ראה במבוא. ב: אלא
אלמישעוויטין ואלא אליזעררין. ג: האובות - אל משעוויטין או אלמשעורין.
הידעונים: אלעארפין או אלמוזעכרין או אלמעצמין. ד: אלא אלמשעורין
ואלמעצמין - כולם נרדפים למכשפים למיניהם, שניים מהם נמצאים
בתרגום רס"ג: אלמשעודין ואלעארפין - מאחוי עיניים החושבים שהם יודעי
עתידות, ראה קאפח 1984, עמ' קלח. 32. שיבה - המבין בתורת
האלהים, כת"א. ב: תרגום מילולי. 35. ובמשורה - וכן בד. ג: ביל כול
או וביל עייאר - במידה או במשקל. 36. איפת - וכן בג. ד: וזבית.

ב

2. יתן - בד: יעטי - נרדפים. למלך - לאליל האש. ב: ליל צנם - לפסל,

הרעות. 7. פגול - ב: ריגים - שקץ. ד: כיריה - שנוא, בזוי. ג: מכיס או
כיריה - בזוי או שנוא - כולם נרדפים. 9. פאת - וכן בד. ג: קורניה או
שאווייה - פינה או זווית. 11. תשקרו - וכן ב: תגדבו = ד: תכדבו.
13. פעלת שכיר - תרגם מילולית. בד: איגריה איגיר - שכר שכיר.
14. חרש - ד: אלדי מא יסמעך - אשר לא ישמעך - כת"א (ולא שמע).
15. דל - וכן בג. ד: אלמסכין - המסכן - נרדפים. תהדר - תכבד, וכן ג.
ב: תיבהיג. ד: תווגב - מילים נרדפות. גדול - עצום. בד: כיביר - גדול.
16. רכיל - וכן ב. ד: פותנגי. ג: עאוואני או פותנגי - מילים נרדפות.
17. תשנא - תבגוד - בד: תבגוי. 19. תרביע - ב: תיטגיע = ג: תיצאגיע
- תשכב. ד: תקפיז - תקפיץ. כלאים - שני צבעים, וכן בד. שעטנז -
מעורב, וכן בג. 20. נחרפת - בנגד: מלמוביה - מאורסת. בקרת -
מוכתת או מבוקרת. ב: מפתחיה, מיאדביה - מבוקרת מוכחת. ג: פחץ או
מחודדה - ביקורת או מועגשת, וכן תרגם רס"ג: מחודדה. על מחודדה, ראה
קאפח 1984, עמ' קלו. ד: פחץ או מחודדה או סאיביה - שני הראשונים

ג יִדְגְּמֶהוּ בְּאֵבֶן: וְאֲנִי אֶתֵּן אֶת־
פָּנַי בְּאִישׁ הַהוּא וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ
מִקֶּרֶב עַמּוֹ כִּי מִזְרְעוֹ נָתַן
לְמֶלֶךְ לִמְעַן טַמֵּא אֶת־מִקְדָּשִׁי
ד וּלְחַלֵּל אֶת־שֵׁם קָדְשִׁי: וְאִם
הָעָם יַעֲלִימוּ עִם הָאָרֶץ אֶת־
עֵינֵיהֶם מִן־הָאִישׁ הַהוּא בְּתֵתוֹ
מִזְרְעוֹ לְמֶלֶךְ לְבִלְתִּי הַמִּית
ה אֹתוֹ: וּשְׁמַתִּי אֲנִי אֶת־פָּנַי
בְּאִישׁ הַהוּא וּבִמְשַׁפְּחָתוֹ
וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ וְאֶת כָּל־הַזָּנִים
אֲחֵרָיו לְזִנוּת אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ
י מִקֶּרֶב עַמָּם: וְהִנָּפֵשׁ אִשׁ
תִּפְנֶה אֶל־הָאֵבֶת וְאֶל־
הַיָּדְעָנִים לְזִנוּת אַחֲרֵיהֶם וּנְתַתִּי
אֶת־פָּנַי בְּנֶפֶשׁ הַהוּא וְהִכְרַתִּי
ז אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ: וְהִתְקַדְּשְׁתֶּם
וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי אֲנִי יְהוָה
שׁוּשׁוּ (שְׁבִיעִי) ח אֱלֹהֵיכֶם: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה
ט מִקְדָּשְׁכֶם: כִּי־אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר
יִקְלַל אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ מוֹת
יוֹמָת אָבִיו וְאִמּוֹ קָלַל דָּמִיו בּוֹ:
י וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנָּאֵף אֶת־אִשְׁתּוֹ
אִישׁ אֲשֶׁר יִנָּאֵף אֶת־אִשְׁתּוֹ
יָרְעֶהוּ מוֹת־יוֹמָת הַנָּאֵף
יא וְהִנָּאֵפֶת: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב
אֶת־אִשְׁתּוֹ אָבִיו עֲרוֹת אָבִיו
גָּלָה מוֹת־יוֹמָתוֹ שְׁנֵיהֶם
יב דְּמִיהֶם בָּם: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב

אֶת־כָּלָתוֹ מוֹת יוֹמָתוֹ שְׁנֵיהֶם
יג תִּבְלַע עֵשׂוֹ דְּמִיהֶם בָּם: וְאִישׁ
אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־זָכָר מִשְׁכַּבִּי
אִשָּׁה תוֹעֵבָה עֵשׂוֹ שְׁנֵיהֶם מוֹת
יד יוֹמָתוֹ דְּמִיהֶם בָּם: וְאִישׁ אֲשֶׁר
יִקַּח אֶת־אִשָּׁה וְאֶת־אִמָּהּ זִמָּה
הוּא בְּאֵשׁ יִשְׂרָפוּ אֹתוֹ וְאֵתָּהֶן
וְלֹא־תִהְיֶה זִמָּה בְּתוֹכְכֶם:
טו וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן שְׁכֵבְתוֹ
בְּבִהְמָה מוֹת יוֹמָת וְאֶת־
טז הַבִּהְמָה תִּהְרָג: וְאִשָּׁה אֲשֶׁר
תִּקְרַב אֶל־כָּל־בְּהֵמָה לְרִבְעָה
אֵתָּה וְהִרְגָּת אֶת־הָאִשָּׁה וְאֶת־
הַבִּהְמָה מוֹת יוֹמָתוֹ דְּמִיהֶם
יז בָּם: וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִקַּח אֶת־
אֲחֹתוֹ בֵּת־אָבִיו אוֹ בֵּת־אִמּוֹ
וְרָאָה אֶת־עֲרוֹתָהּ וְהִיא־תִּרָאֶה
אֶת־עֲרוֹתָהּ חֹסֵד הוּא וְנִכְרְתוּ
לְעֵינֵי בְנֵי עַמָּם עֲרוֹת אֲחֹתוֹ
יח גָּלָה עֲוֹנוֹ יִשָּׂא: וְאִישׁ אֲשֶׁר־
יִשְׁכַּב אֶת־אִשָּׁה דוּחַ וְגִלָּה
אֶת־עֲרוֹתָהּ אֶת־מִקְרָהּ הִעֲרָה
וְהוּא גָּלָתָהּ אֶת־מִקְוֹר דְּמִיָּהּ
וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם מִקֶּרֶב עַמָּם:
יט וְעֲרוֹת אֲחֹת אִמָּהּ וְאֲחֹת
אָבִיהָ לֹא תִגְלֶה כִּי אֶת־שְׂאֵרָו
כ הִעֲרָה עֲוֹנָם יִשָּׂאוּ: וְאִישׁ אֲשֶׁר
יִשְׁכַּב אֶת־דֹּדָתוֹ עֲרוֹת דָּדוֹ גָּלָה
חֲטָאִם יִשָּׂאוּ עֲרִירִים יָמָתוֹ:
כא וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ

אֲחִיו נָדָה הוּא עֲרוֹת אֲחִיו גָּלָה
כב עֲרִירִים יִהְיוּ: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־
כָּל־חֻקֹּתַי וְאֶת־כָּל־מִשְׁפָּטֵי
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִקְיֹא
אֶתְכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא
כג אֶתְכֶם שָׁמָּה לְשִׁבְתָּ בָּהּ: וְלֹא
תִלְכּוּ בַּחֲקֵת הַגּוֹי אֲשֶׁר־אֲנִי
מִשְׁלַח מִפְּנֵיכֶם כִּי אֶת־כָּל־
כד אֱלֹהִים עֲשׂוּ וְאִקְרָץ בָּם: וְאָמַר
לְכֶם אַתֶּם תִּירָשׁוּ אֶת־אֲדֻמָּתָם
וְאֲנִי אֶתְנַנֶּה לְכֶם לְרִשְׁתָּ אֹתָהּ
אָרֶץ זֹבֶת חֶלֶב וְדִבְשׁ אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם
מִן־הָעַמִּים: וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין־
כה הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה לְטֹמְאָה
וּבֵין־הָעוֹף הַטָּמֵא לְטָהוֹר וְלֹא־
תִשְׁקָצוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
בַּבְּהֵמָה וּבָעוֹף וּבְכָל אֲשֶׁר
תִּרְמַשׁ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־הִבְדַּלְתִּי
לְכֶם לְטָמֵא: וְהִיִּיתֶם לִי
ט קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה
וְאִבְדַּלְתֶּם אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים
כו לִהְיוֹת לִי: וְאִישׁ אוֹ־אִשָּׁה כִּי־
יִהְיֶה בֵּהֶם אוֹב אוֹ יִדְעֹנֵי מוֹת
יוֹמָתוֹ בְּאֵבֶן יִדְגְּמוּ אֹתָם
דְּמִיהֶם בָּם:

אָמַר כֹּאֵא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אָמֵן ס
אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וַאֲמַרְתָּ
אֱלֹהִים לְנֶפֶשׁ לֹא־יִטְמָא

ורגול אלדי יאכוד אל אכתו בינית אבו או בינית אמו וינצור אלא סוותרא והיא תנצור אלא סוותרא נקץ הוא וינקטעו לחצרות בנין קומון סוותרא אכתו כשף דנבו יקבל: 18. ואיש - ורגול אלדי יטאגיע מע אמרה מוגועהא <!> ויכשיף אלא סוותרא אלא מנבעהא כשף והיא כשפית אלא מנבע דמומהא וינקטעו תננהון מן מאבין קומהון: 19. ועדות - וסוותרא אכית אימך ואיכית אבוך לם תכשיף אין אלא קראייבו כשף דנבהון יקבלו: 20. ואיש - ורגול אלדי יטאגיע מע עמתו סוותרא עמו כשף כסתהון יקבאלו וחדין ימותו: 21. ואיש - ורגול אלדי יאכוד אלא זוגית אכו חידה היא סוותרא אכו כשף וחדין יכוננו: 22. ושמרתם - ותחפצו אלא גמיע רסומאטי ואלא גמיע אחכאמי ותצנעו ליהון ולם תסתפריג ליכון אלארץ אלדי אנא מגיב ליכון תם ליתגלסו פיהא: 23. ולא - ולם תמצו פי רסומאט אלשיעייב אלדי אנא באעית מן קדמכון אין אלא גמיע הדולי צינעו ותיגירית <וכריהת> פיהון: 24. ואמר - וקילית ליכון אנתו תוורתו אלא ארעהון ואנא אעטיהא ליכון לתוורתו ליהא ארץ נקט חליב ועסל אנא אללה אלהכון אלדי פרקת ליכון מן אלאומאם: 25. והבדלתם - ותפרקו בין בהימיה דכייה לנגסיה ובין סיר נגיס לידכי ולם תרגסו אלא נפסכון פיל בהימיה ופיל סיר ופי גמיע אלדי תדבי אלארץ אלדי פרקת ליכון ליניגיס: 26. והייתם - ותכוננו לי מקדסין אין מקדס אנא אללה ופרקת ליכון מן אלאומם לתכוננו לי: 27. ואיש - ורגול או אמרה אין יכון פיהון אוב או ידעוני קתל יקתלו פיל חגר ירגמו ליהון מלזומין אלקתל:

כא

1. ויאמר - וקאל אללה אלא מוסה קול אלא אלכדאם אמר בנין אהרון ותקול אליהון לינפס לם יתנגס פי קומו:

אלנאר קתל יקתל קום גומאעית ישראל ירגמו פיל חגאר: 3. ואני - ואנא אגעל אלא גצבי פי דאליך אלרגול ואקטע אלו מן מאבין קומו אין מנסלו עטא למעבוד אלנאר לאגל נגס אלא מקדסי וליבאדיל אלא איסים קדוסי: 4. ואם - ואנכאן כאפי יכפו קום גומעית ישראל אלא עיונהון מן דאליך אלרגול פיגעלו מנסלו למעבוד אלנאר ליליס יקתלו אלו: 5. ושמתי - ואגעל אנא אלא גצבי פי דאליך אלרגול ופיטיפתו ואקטע אלו ואלא גמיע מנדגין ורא לינדגו ורא מעבוד אלנאר מן מאבין קומו: 6. והנפש - ואלנפס אלדי תילתיפית אלא אלאובות ואלא אלידעונים לינדיגו וראהון ואגעל אלא גצבי פי דאליך אלנפס ואקטע אלו מן מאבין קומו: 7. והתקדשתם - ותתקדסו ותכוננו מקדסין אין אנא אללה אלהכון: 8. ושמרתם - ותחפצו אלא רסומאטי ותצנעו ליהון אנא אללה מקדסכון: 9. כי - אין רגול רגול אלדי ישאתים אלא אבו ואלא אמו קתל יקתל אבו ואמו שתם מלזום אלקתל: 10. ואיש - ורגול אלדי יזני מע זוגית רגול אלדי יזני מע זוגית רפיקו קתל יקתל אלזאני ואלזאנייה: 11. ואיש - ורגול אלדי יטאגיע מע זוגית אבו סוותרא אבו כשף קתל יקתלו תננהון מלזומין אלקתל: 12. ואיש - ורגול אלדי יטאגיע מע כנתו קתל יקתלו תננהון תכרבוט צינעו מלזומין אלקתל: 13. ואיש - ורגול אלדי יטאגיע מע דבר מטעית אמרה כריהא צינעו תנינהון קתל יקתלו מלזומין אלקתל: 14. ואיש - ורגול אלדי יאכוד אלא אמרה ואלא אימהא פחש היא פיל נאר יחרקו אלו ואלהון ולם תכון פחש פי מבינכון: 15. ואיש - ורגול אלדי יגעל טגעתו פיל בהימיה קתל יקתל ואלא אלבהימיה תקתלו: 16. ואשה - ואמרה אלדי תקרב אלא גמיע בהימיה ליתטגעהא ותקתול אלא אלאמרה ואלא אלבהימיה קתל יקתלו מלזומין אלקתל: 17. ואיש -

- קלון או חרפה, כת"א (קלנא). ורש"י העיר: לשון ארמי הוא, חרפה - חסודא. 20. ערירים - בודדים, וכן גר. ב: בלא אוולד - בלא ילדים, כת"א (בלא ולד). 23. ואקץ - תחילה תרגם "ותילירית", וכן תרגם ב, כנראה בשינוי פונטי של גר: וצגרת, שמשמעה ואקץ. בסוף השורה הוסף מתרגמנו: וכריהית - ושנאתי, ומאסתי.

כא

1. לנפש - לנפש. בגד: עלא נפס מיית - על נפש מת, כת"א (על מית).

לאיל. ד: למעבוד - לאיל. ג: ליל מעבוד או ליל צנאם אלנאר - שני התרגומים הנ"ל, וכן בהמשך. עם הארץ - עם קהל ישראל, כת"א (עמא בית ישראל). בג: קום אלארץ - תרגום מילולי. 3. פני - זעמי, וכן בגד, כת"א (רוגז), וכן בגד, וכן להלן. 6. אל האבת ואל חידענים - ראה לעיל יט 31, ולהלן פסוק 27. 9. דמיו בו - חייב מיתה, וכן ב, כת"א (קטלא חייב). ג: מסתחיק אלקתל - חייב מיתה. ד: דמוטו פי - תרגום מילולי. וכן בהמשך. 12. תבל - ראה לעיל יח 23. 17. חסד - פחיתות. בגד: עאר

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)

תל-אביב תשס"ו - 2005